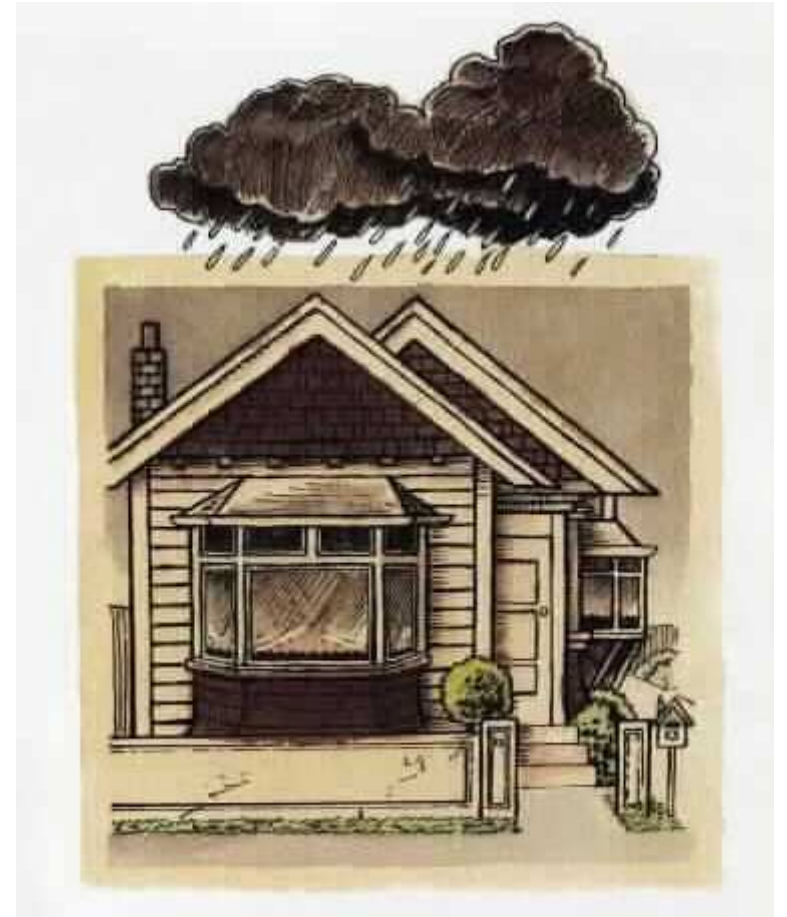

**הצמח המוזר
של הגברת מאקגינטי**

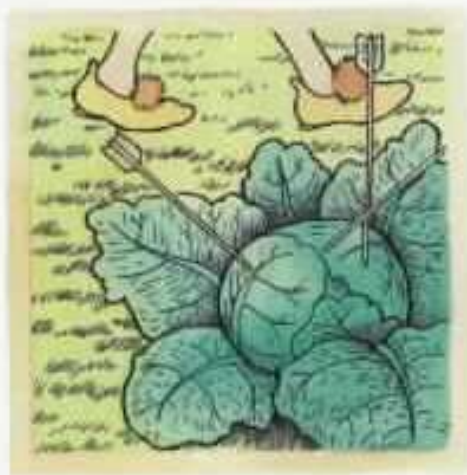
כתב וצייר גאווין בישופ

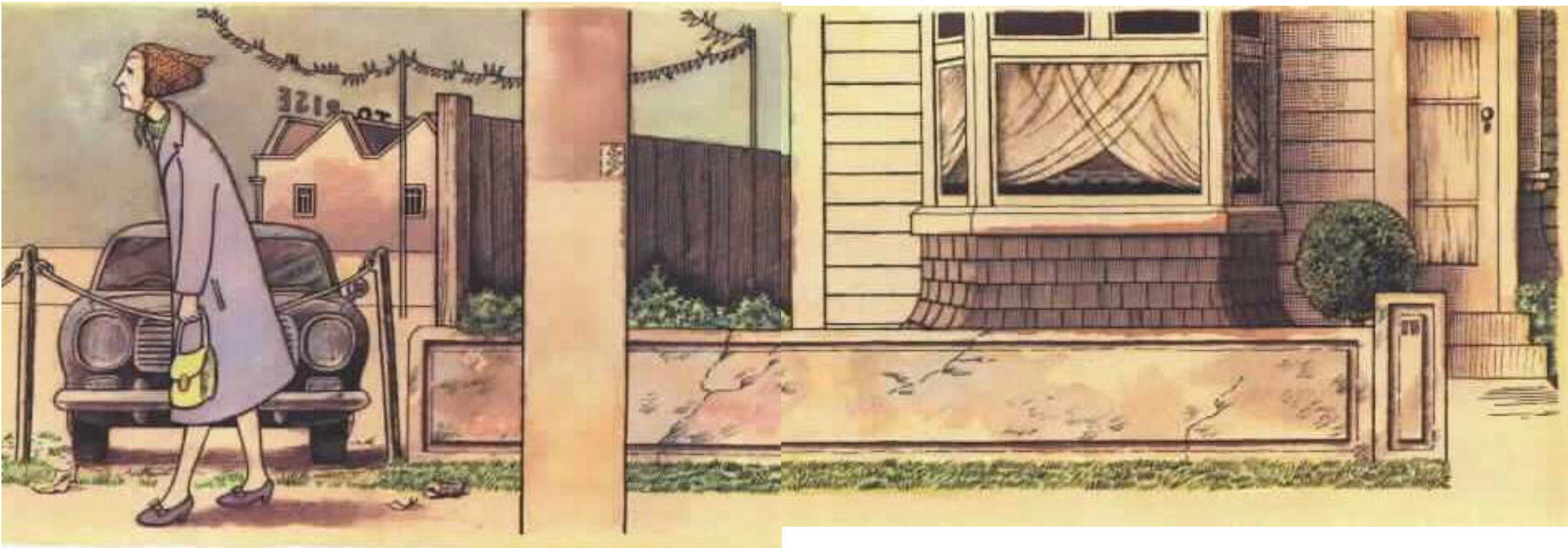

גברת מאקגינטי הייתה טרדנית איומה. תמיד התלוננה. כל דבר היה בשבילה רק מטריד ומטריח. למרות שהייתה בריאה לחלוטין אף פעם לא הרגישה טוב.

ילדי השכנים היו פרחחים. הם שמו אבנים לתבת הדואר שלה
הם רכבו על אופניהם על הדשא שלפני הבית שלה.
הם ירו חצים לראשי הכרוב שלה וברחו מיד כשראו אותה.

כל חייה היו נטל אחד גדול.

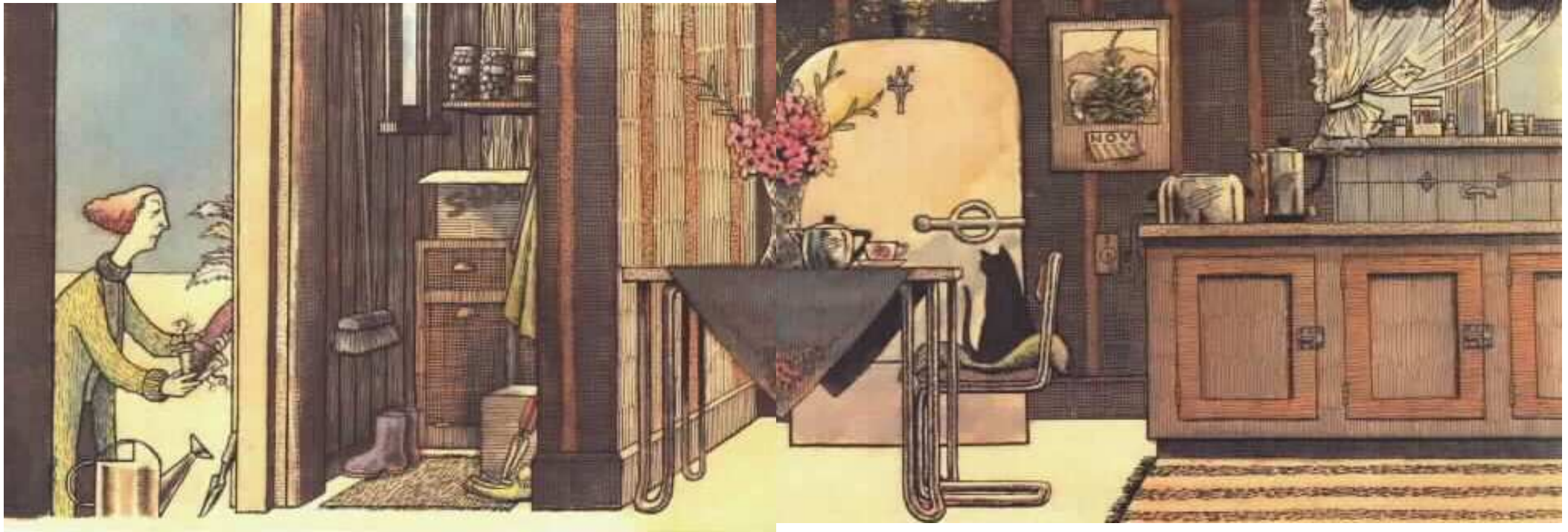
יום אחד, בדרך מהרופא שלה היא ראתה שוק ארעי של דברים שונים
מכרו שם עוגות תוצרת בית, ריבות, כוסות תה, בגדים ישנים וצמחים.

באותו לילה הצמח התחיל לגדול..

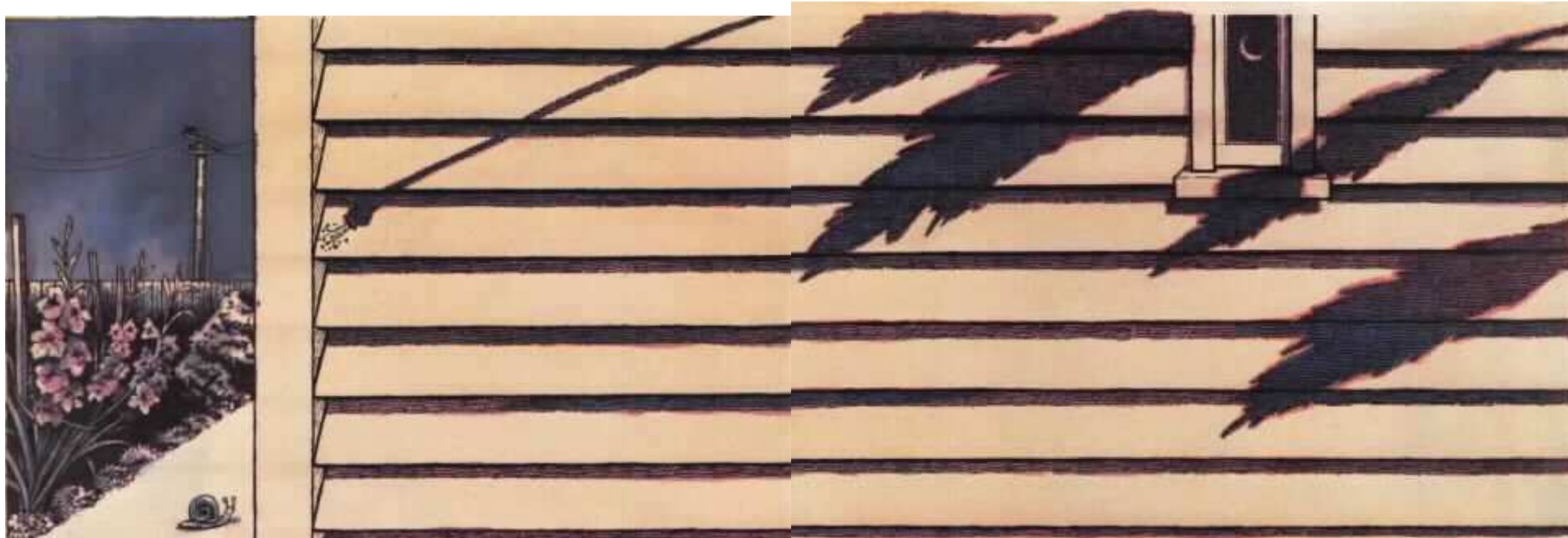

גברת מאקגינטי קנתה נבט
של מלפפון בכוס של לבן.

למחרת השתוממה גברת מאקגינטי כשראתה שהצמח שלה גדול כל כך.

היא ראתה שהכוס בו קנתה אותו התפוצץ. היא לקחה את הצמח ונטעה אותו מאחרי ביתה.

בערב, כשהחשיך, הצמח גדל עוד.

גדל הרבה מאוד!

בבוקר היה כבר גבוה יותר מאשר הבית של גברת מאקגינטי.
היא לא ידעה מה לעשות, אך על כל פנים הוסיפה לו מים,
חזרה לביתה וסגרה את הדלת.

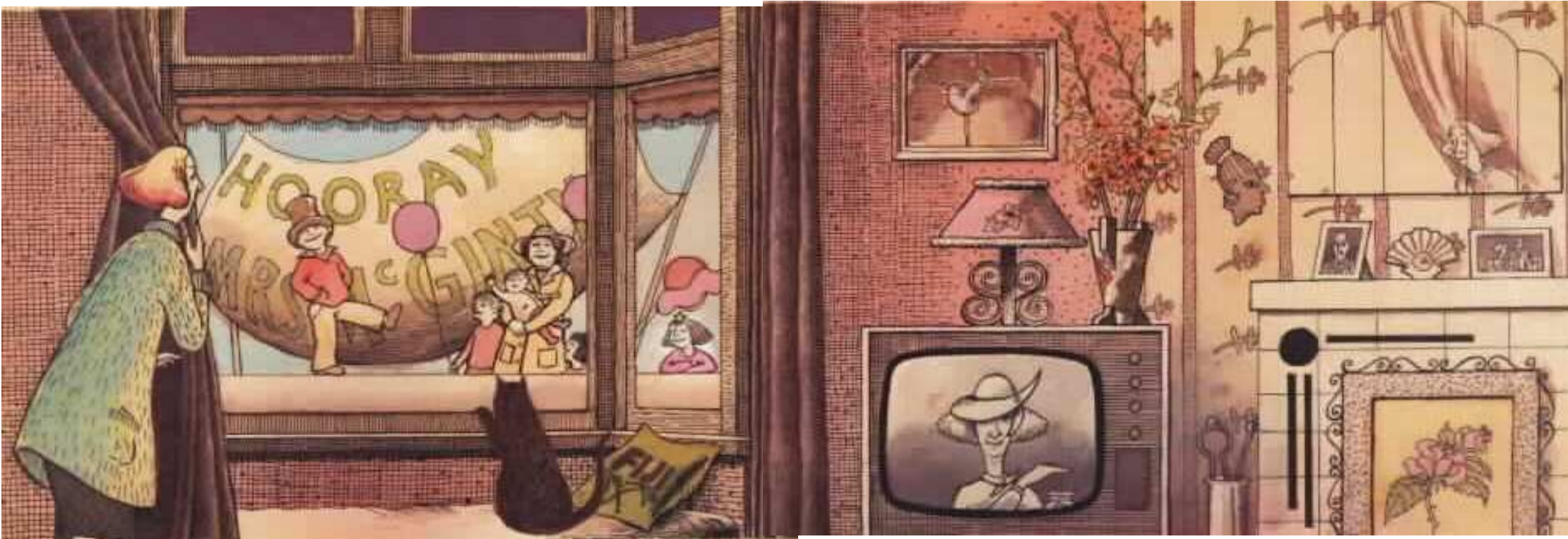

במשך כל היום באו אנשים מכל העיר לראות ולהתפלא

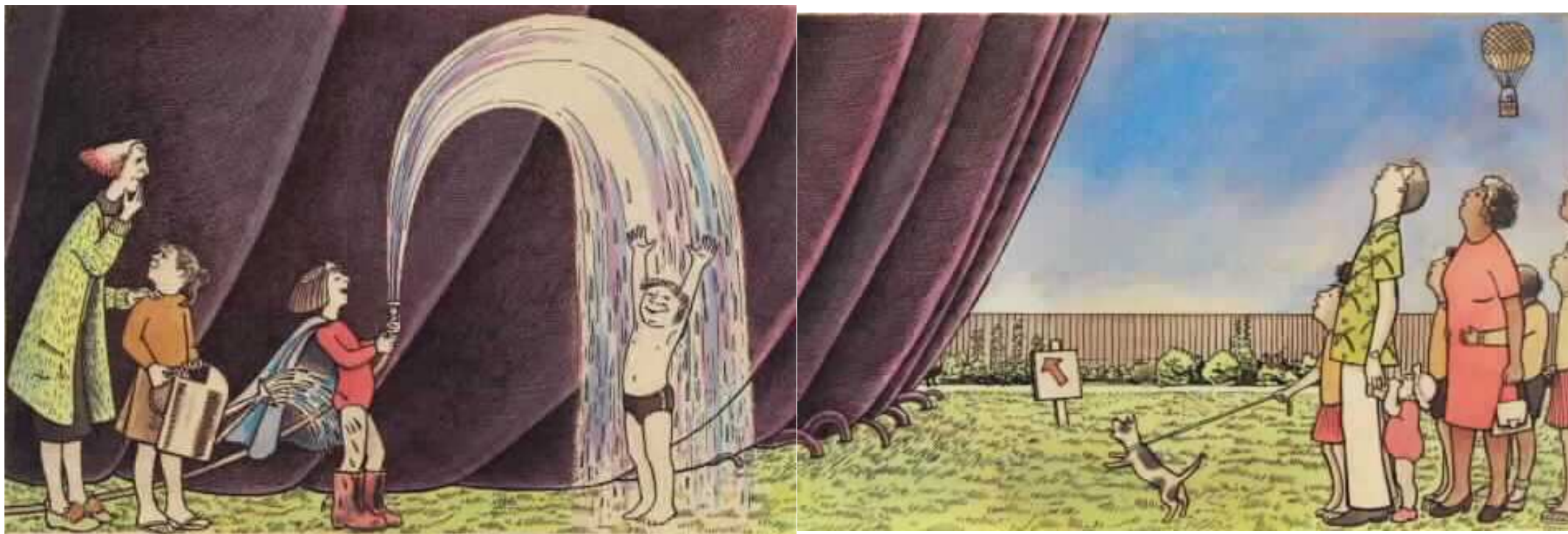

ובערב, כשכולם הלכו הצמח המשיך לגדול שוב...

וכל לילה גדל קצת יותר.

גברת מאקגינטי נעשתה מפורסמת. היא הייתה לגאווה של כל הרחוב.

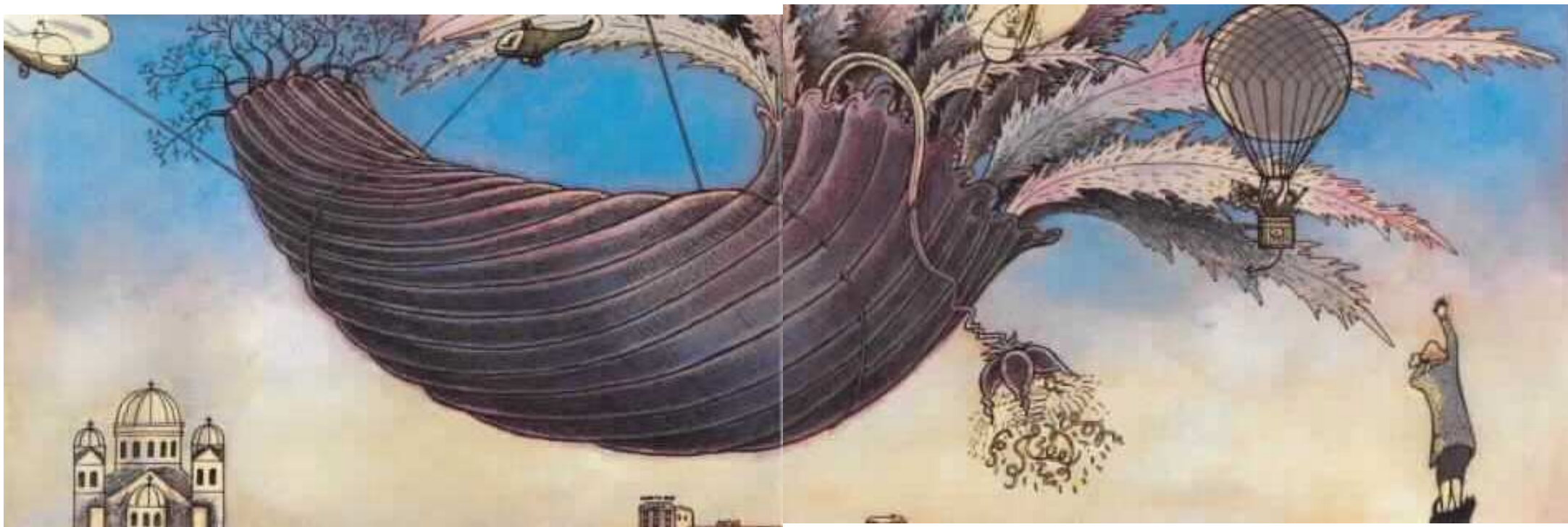

כל הזמן באו אנשים לראות את הצמח.

ילדי השכונה עזרו לגברת מאקגינטי לטפל בצמח.

ויום אחד באו שלושה מדענים לגברת מאקגינטי
"האם תסכימי שניקח את הצמח לגן בוטני שלנו?" שאלו.

קצת בצער אבל גם קצת בהקלה גברת מאקגינטי הסכימה.

"הוא זקוק להרבה מים!" קראה אחריהם.

היא הביטה אחריו עד שהצמח נעלם באופק ואז, עם ידידיה נכנסה הביתה.

..באותו לילה..

בפינה נידחת של הגינה ..